

begge Forslag, er den værdifulde Støtte, han ydede det ærede Medlem fra Brædstrup ved første Behandling af det andet Forslag. Dette har jeg ikke kunnet undlade at nævne, thi den ærede Minister kan med den største Ret staa op og spørge, hvad vi ere for Mennesker ovre i Horsens, der komme her og forlange to Baner ved Siden af hinanden. Da jeg bor i Horsensegnen, føler jeg mig i den Forstand i Familie med dem der ovre, og derfor vil jeg ikke, at Ministeren, som jo er en praktisk Mand, skal komme og sige saadan noget til os; derfor gjorde jeg mine Bemærkninger om det ærede Medlems Stilling, men den Ting maa han afgøre med sig selv og sine Blade. Det ved jeg derimod, at enhver maa indrømme, at begge Baner kunne vi ikke faa, selv om den ærede Minister stiller sig nok saa venlig til Sagen, thi saa vilde man da tro, at han ikke var rigtig ved Snøvsen. Naar det ærede Medlem kommer med begge Baner, saa kan Ministeren ikke vide, hvilken han mener.

Forslagsstilleren (Bajer): Jeg synes ikke, at det ærede Medlem skulde gøre sig mindre flok, end han er; han kan nok begribe, at Meningene ikke er, at begge disse Baner skulle anlægges, men at Meningene er, at man enten vælger en af dem, eller at man finder noget tredje, som er en saadan Kombination, at Interesserne blive tilfredsstillede paa den bedst mulige Maade.

Judenrigsministeren (Ingerslev): Jeg skulde tro, at det høje Ting vil have faaet et noget besynderligt Indryk af den Forhandling, der er ført mellem de to ærede Medlemmer, der have haft Ordet. Thi det er ganske klart, at det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgfreds (Bust), med Høje har sagt, at fornøstigtvis kan der ikke være Tale om at lægge saadanne to Baner ved Siden af hinanden. Thiist umuligt er det ganske vist ikke, thi de skulle ikke have Fællesspor, og altsaa maa der, naar begge Baner skulde komme, lægges to Spor fra Horsens til Gedved ved Siden af hinanden. Den ærede Forslagsstiller synes ikke, at der vilde være noget unaturligt i, at han stemte mod sit eget Forslag, idet han udtalte, at vi kende det Tilfælde, navnlig ved 3die Behandling, at nogle Medlemmer skrive under paa et Forslag blot for at faa det frem — det er en Hjælp, man yder Kolleger — men deraf lader der sig ikke udlede noget, thi der er altid et eller flere af de 15 Medlemmer, som ville tage Sagen for Alvor. Det ærede Medlem gaar derimod saa vidt, at han indskrænker sig til at have indbragt Forslaget,

og siger allerede ved 1ste Behandling: Jeg forbeholder mig at stemme mod mit eget Forslag. Det er dog at gaa noget for vidt for den, der er Fader til Forslaget. Det er en underlig Situation, der fremkommer for Tinget, og den Praksis, man vil have indført med Hensyn til Indbringelser, at Jærnbaneforslag synes at have nogen Skyld deri. Tidligere var det saaledes, at man mente, at naar Lovforslag om Jærnbaner bleve indbragte, vare de teknisk undersøgte, og at Administrationen skulde have noget Kendskab til, hvilken Betydning Forslaget kunde have, og om Sagen kunde gennemføres; der skulde tillige være nogen Mulighed for, at Jærnbanen kunde bygges. Nu derimod indbringer man i flere Tilfælde Jærnbanelove som en Slags Prøveballoner for at se, hvad der kan komme ud deraf, og lader staa til. Jeg tror ikke, at det er at overdrive eller at gaa det ærede Medlem for nær at sige, at det er den Motivering, han har givet sit Forslag. Det er klart for Tinget, at der ikke er Tale om at bygge baade en Bane fra Horsens til Bryrup og en Bane fra Horsens til Borvadsbro. Det ærede Medlem mener, at der kunde komme et tredje ind, som man kunde forliges om, og saa bruge de foreliggende Lovforslag som Grundlag for et nyt Forslag. Ja, det kunde gøres, men det er dog et Spørgsmaal, om det ikke burde gøres uden for Folketinget og ikke i Folketinget. Denne Bemærkning vil jeg gøre, thi det forekommer mig, at Sagen foreligger noget umoden, naar Forslagsstilleren paa Forhaand siger: Jeg har her et Forslag, som jeg ikke ventter, at der skal komme noget ud af, men lad os se at forliges om et tredje, som vi ikke vide, hvad er. Jeg kan ikke se, at dette er heldigt. For øvrigt maa jeg ligesom det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgfreds erkende, at de Krav, man gør her, ere ret bestedne og maaste mere bestedne, end de Krav, man gør fra andre Steder. Man ønsker kun Halvdeelen af, hvad der skal betales for Afstaaelse af Jord til Banen, og naar der tilføjes alle Omkostningerne ved Ekspropriationen, maa det være en Festtagelse, thi derpaa kan man i alt Fald ikke gaa ind. Foruden de øvrige Betæneligheder ved dette Lovforslag er der tillige den, at der her foreslaas en Sporvidde, som vi endnu ikke have prøvet her i Danmark. Den anden Jærnbane, hvorefter der her er Tale, og som der foreligger Forslag om, fra Horsens til Bryrup, har en Sporvidde af 1 Meter, den samme som de andre lettere Baner, vi have bygget, men her er Sporvidden indskrænket fra 1 til $\frac{3}{4}$ Meter. Det er et teknisk Spørgs-